

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 79/04

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. marca 2004 predbežne prerokoval sťažnosť G. H., bytom K., zastúpenej advokátkou JUDr. D. S., K., vo veci porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu v Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Rob 320/99 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť G. H. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. februára 2004 doručená sťažnosť G. H., bytom K. (ďalej len „sťažovateľka“), v ktorej tvrdí, že postupom Okresného súdu Košice I (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Rob 320/99 bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“).

Ústavný súd požiadal Okresný súd Košice I o oznámenie účastníkov konania vo veci sp. zn. 1 Rob 320/99. Z vyjadrenia predsedu Okresného súdu Košice I vyplýva, že vo veci sp. zn. 1 Rob 320/99 sú účastníkmi konania Technia, spol. s r. o., N. Z. ako žalobca a MTH Renova, spol. s r. o., K. ako žalovaná.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

Podľa stabilnej judikatúry ústavného súdu je sťažnosť zjavne neopodstatnená aj v takom prípade, ak je podaná proti orgánu verejnej moci, ktorý v danom prípade vo veci sťažovateľa nekoná, prípadne ani nekonal, a preto medzi jeho postupom a namietaným porušením základného práva nie je žiadna príčinná súvislosť.

Sťažovateľka tvrdí, že porušovateľom jej základného práva je okresný súd. Ústavný súd pred predbežným prerokovaním jej sťažnosti však zistil, že označený okresný súd nemôže byť porušovateľom týchto práv sťažovateľky, lebo vo veci sťažovateľky, ktorá je uvedená v sťažnosti (v úvodnej časti, v odôvodnení aj v návrhu na rozhodnutie vo veci samej), okresný súd nekoná.

Preto ústavný súd už po predbežnom prerokovaní sťažnosti ju odmietol ako zjavne neopodstatnenú.